

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

**Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2006 — Molina Solano κατά
Eurorol**

(Υπόθεση F-124/06)

(2007/C 20/57)

Γλώσσα διαδικασίας: ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Beatriz Molina Solano (Rijswijk, Κάτω Χώρες)
(Εκπρόσωπος: D.C. Coppens, avocat)

Καθής: Υπηρεσία Ευρωπαϊκής Αστυνομίας (Eurorol)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε η Eurorol την 1η Αυγούστου 2006, επί της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας, καθώς και την αρχική απόφαση της Eurorol της 27ης Ιανουαρίου 2006,
- να υποχρεώσει την Eurorol να κατατάξει την προσφεύγουσα σε ανώτερο κλιμάκιο, με ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 2005,
- να καταδικάσει τη Eurorol στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατόπιν διοικητικής ενστάσεως, η Eurorol κατέταξε την προσφεύγουσα σε ένα από τα κλιμάκια που προβλέπονται στο άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως του προσωπικού της εν λόγω υπηρεσίας. Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί η κατάταξή της να ισχύσει από 1ης Ιανουαρίου 2005. Προς στήριξη των ισχυρισμών της, υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με την πολιτική που ακολουθούσε η Eurorol κατά τον χρόνο των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών, η βαθμολογία που έλαβε της παρείχε το δικαίωμα να καταταγεί σε ανώτερο κλιμάκιο από 1ης Ιανουαρίου 2005. Με την άρνησή της να της χορηγήσει το ευεργέτημα αυτό, το οποίο είχε χορηγήσει σε άλλους υπαλλήλους που είχαν λάβει παρόμοια βαθμολογία, η Eurorol παρέβη την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Η προσφεύγουσα προβάλλει ακόμη παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της αμεροληψίας και της απαγορεύσεως της αυθαιρεσίας.

**Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2006 — Reali κατά
Επιτροπής**

(Υπόθεση F-136/06)

(2007/C 20/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Enzo Reali (Σόφια, Βουλγαρία) (εκπρόσωπος: S. A. Pappas δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής να συνάψει συμβάσεις προσλήψεως με ημερομηνία 30 Αυγούστου 2006 κατόπιν της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε ο Enzo Reali στις 7 Ιουλίου 2006·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων είναι υπάλληλος επί συμβάσει με κατάταξη στην ομάδα καθηκόντων IV, και στον βαθμό 14. Υποστηρίζει ότι έπρεπε να καταταχθεί στον βαθμό 16, διότι κατά τον υπολογισμό της επαγγελματικής πείρας του στην Επιτροπή έπρεπε να ληφθεί υπόψη το πτυχίο του (Laurea in Scienze Agrarie) ως ισότιμο με Bachelor Degree plus a Master.

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι:

- Η Επιτροπή παρέβη την οδηγία 89/48/ΕΟΚ ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/19/ΕΚ ⁽²⁾, και παραβίασε την αρχή της επικουρικότητας δεδομένου ότι αρνήθηκε να αναγνωρίσει το πτυχίο του προσφεύγοντος ως ισότιμο με «Bachelor Degree plus a Master», καίτοι η ισοτιμία είχε προηγουμένως σαφώς αναγνωρισθεί στο εθνικό επίπεδο από το πανεπιστήμιό του·
- Η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων διότι αρνήθηκε αδικαιολόγητα να υπολογίσει το πτυχίο Master του προσφεύγοντος ως επαγγελματική πείρα ενός έτους·
- Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως κατά τον υπολογισμό της επαγγελματικής πείρας του προσφεύγοντος και λόγω ελλείψεως αιτιολογίας·

— Η απόρριψη της ενστάσεως του προσφεύγοντος στηρίχθηκε σε εκτελεστικά μέτρα (άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', των γενικών εκτελεστικών διατάξεων σχετικά με τις διαδικασίες που διέπουν την πρόσληψη και την απασχόληση προσωπικού επί συμβάσει στην Επιτροπή) που υπερακοντίζουν την εξουσία την οποία αναθέτει στην Επιτροπή το άρθρο 86, παράγραφος 6, του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) Οδηγία 89/48/ΕΟΚ Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών (ΕΕ L 19, σ. 16).

(²) Οδηγία 2001/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 2001 που τροποποιεί τις οδηγίες 89/48/ΕΟΚ και 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων καθώς και τις οδηγίες 77/452/ΕΟΚ, 77/453/ΕΟΚ, 78/686/ΕΟΚ, 78/687/ΕΟΚ, 78/1026/ΕΟΚ, 78/1027/ΕΟΚ, 80/154/ΕΟΚ, 80/155/ΕΟΚ, 85/384/ΕΟΚ, 85/432/ΕΟΚ, 85/433/ΕΟΚ και 93/16/ΕΟΚ του Συμβουλίου που αφορούν το επάγγελμα του νοσηλευτού υπεύθυνου για γενικές φροντίδες, του οδοντίατρου, του κτηνιάτρου, της μαιίας, του αρχιτέκτονα, του φαρμακοποιού και του ιατρού.

Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2006 — Chassagne κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-137/06)

(2007/C 20/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: Olivier Chassagne (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
(εκπρόσωποι: S. Rodrigues και C. Bernard-Glanz)

Καθής/εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την άρνηση της Αρμόδιας για τους Διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ) να λάβει ρητή απόφαση όσον αφορά τον καθορισμό της ημερομηνίας κατά την οποία ανέλαβε πρώτη φορά καθήκοντα ο προσφεύγων/ενάγων, όπως η άρνηση αυτή προκύπτει σιωπηρώς από την απόφαση της ΑΔΑ της 14ης Ιανουαρίου 2006·

— να ακυρώσει, στο μέτρο που απαιτείται, την απόφαση της ΑΔΑ περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος/ενάγοντος·

— να υποδείξει στην ΑΔΑ τις συνέπειες που επάγεται η ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων και ιδίως να λάβει ρητή απόφαση με την οποία να αναγνωρίζει την 1η Ιουλίου 2002 ως ημέρα κατά την οποία ο προσφεύγων/ενάγων ανέλαβε για πρώτη φορά καθήκοντα υπό την έννοια του άρθρου 12, στοιχείο δ', του Πρωτοκόλλου περί προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (PPI)·

— να καταδικάσει την ΑΔΑ να καταβάλει στον προσφεύγοντα/ενάγοντα: i) το ποσό των 9 523,26 ευρώ, ως αποζημίωση για την ηθική βλάβη που υπέστη, με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία που θα καταστεί απαιτητό· ii) το ποσό των 5 000 ευρώ, ως αποζημίωση για την ηθική βλάβη που υπέστη, με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία που θα καταστεί απαιτητό·

— να επιφυλαχθεί να αποφασίσει ως προς το μέρος της υλικής ζημίας η οποία δεν μπορεί ακόμη να αποτιμηθεί και η οποία αποτελείται από τα έξοδα στα οποία εκτίθεται ο προσφεύγων/ενάγων από τις 18 Απριλίου 2006 και συνεχίζει να εκτίθεται στο πλαίσιο της διαφοράς του με τη βελγική φορολογική αρχή ενώπιον των βελγικών εθνικών δικαστηρίων ως προς τον καθορισμό της ημερομηνίας κατά την οποία ανέλαβε για πρώτη φορά καθήκοντα·

— να καταδικάσει την καθής/εναγόμενη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής/αγωγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τις εξής αιτιάσεις:

— παράβαση του άρθρου 18 του PPI·

— παράβαση του άρθρου 26 του ΚΥΚ, της αρχής της χρηστής διοικήσεως και του καθήκοντος αρωγής·

— παράβαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και ύπαρξη προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως.

Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2006 — Kurrer κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-139/06)

(2007/C 20/60)

Γλώσσα διαδικασίας: γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Christian Kurrer (Watermael-Boitsfort, Βέλγιο)
(Εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, avocats)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων